METODY PRACY

- **Metoda czynnościowego nauczania matematyki Edyty Gruszczyk-Kolczyńskiej**, doskonale wykorzystuje możliwości i prawidłowości rozwojowe małego dziecka. Pozwala dziecku działać doświadczać, rozwiązywać problemy, wyciągać wnioski, przewidywać, cieszyć się z każdego działania. Uczy logicznego myślenia i rozwija wyobraźnię.

- **Metoda Batii Strauss** - opiera się na: wykorzystaniu elementów ruchu, tańca, gestów, śpiewu, gry na prostych instrumentach perkusyjnych, stwarzaniu dzieciom możliwości zabawy z muzyką, przez co staje się lubiana i chętnie słuchana, aktywnym słuchaniu łatwo przyswajalnej muzyki poważnej, obcowaniu z nią i czerpaniu z niej tego co najlepsze: piękno, wrażliwość, pomysłowość, muzykalność, uruchamianiu wyobraźni oraz przełamywaniu oporów związanych z publicznym występem,

- **Metoda KLANZY** - pedagogika zabawy- Metoda oparta na wielokierunkowej aktywności dziecięcej , łączy w sobie w szczególności ruch, muzykę, taniec, działania plastyczne, działania poznawcze. Do ciekawych zabaw należą zabawy z " animacyjną chustą", które doskonale wpływają na integrację grupy, wyzwalają pozytywne emocje.

- **Metoda gimnastyki twórczej C. Orffa i R Labana** - pracując ta metodą wykorzystuje się różne formy ruchu, w tym również pantomimę, opowieść muzyczno- ruchową. Metoda pozwala na wykorzystanie ekspresji dziecka i jego inwencji. Umożliwia podejmowanie decyzji. Łączy w sobie dwa światy muzyki i ruchu.

- **Metoda Kniesów** - Metoda gimnastyki rozwijająca koordynację słuchowo- wzrokowo-ruchową. Doskonale rozwija poczucie rytmu i sprawność fizyczną. Jest to rodzaj gimnastyki utanecznionej, polegającej na poszukiwaniu coraz to nowych form ruchu sprzężonego z rytmem, muzyka z zastosowaniem przyborów. Zajęcia polegają na naśladowaniu ruchów prowadzącego. Dzieci odwzorowują ruchy nauczycielki, a także wprowadzają własne kreatywne ćwiczenia

- **Metoda ruchu rozwijającego Sherborne** - Udział w ćwiczeniach metodą W. Sherborne ma na celu stworzyć dziecku okazję do poznania własnego ciała, usprawnienia motoryki, poczucia swojej siły, sprawności i związku z tym możliwości ruchowych. Dziecko zaczyna mieć zaufanie do siebie, zyskuje też poczucie bezpieczeństwa. Podczas ćwiczeń ruchowych dziecko może poznać przestrzeń, w której się znajduje, przestaje ona być dla niego groźna. Czuje się ono w niej bezpiecznie, staje się aktywne, przejawia większą inicjatywę, może być twórcze. Dzielenie przestrzeni z drugą osobą nie musi być zagrażające, może stać się źródłem współprzeżywania. Nawiązania bliskiego kontaktu, opartego na zaufaniu i współpracy, daje możliwość poczucia wspólnoty i przeżycia szczęścia.

- **Metody aktywizujące** - pracując metodami aktywizującymi podstawowym zabiegiem, jaki wykonuje każdy nauczyciel, jest uświadomienie dziecku celu jego działań wraz z umotywowaniem potrzeby jego osiągnięcia Dennisona - Metoda, której twórcą jest Paul Dennison, zwana jest "Gimnastką Mózgu" lub inaczej Kinezjologią Edukacyjną (kines - od sł.

ruch; logos - nauka), Jest to metoda ukierunkowana na ćwiczenie obu półkul mózgowych, oparta przede wszystkim na ruchach naprzemiennych .Metoda ukierunkowana na usprawnianie procesu uczenia się, na stymulowanie rozwoju intelektualnego dziecka, aktywizowanie systemu nerwowego i uwalnianie od blokad, które pojawiają się podczas stresu. Od innych metod wspomagających proces uczenia wyróżnia się tym, że jest oparta w głównej mierze na ruchu.

- **Relaksacja** - pomaga w zachowaniu wewnętrznej równowagi, umiejętnie wykorzystuje wszelkie chwile spokoju i odprężenia. Umiejętnie prowadzony relaks to świadome działania na pograniczu ćwiczeń fizycznych i umysłowych, pozwalające na pełne poznanie własnego ciała i jego możliwości oraz uświadomienie sobie znaczenia swojej woli. Dzięki własnej aktywności dziecko w wieku od 2 do 5 lat stopniowo poznaje fizyczne możliwości swojego ciała, uczy się panowania nad nim oraz umiejętności opisania go. Zgodnie z wymaganiami otoczenia - zarówno w domu, jak i w przedszkolu - korzysta ze swych umiejętności. Władzę, jaką posiada nad samym sobą, pozwalającą wykonywać i kontrolować własne czyny i gesty uświadomienia sobie krok po kroku. Dzięki temu lepiej panuje nad swoimi popędami, potrafi zahamować nierozważne ruchy, co ułatwia wysłuchanie innych osób, pomaga w koncentracji uwagi i skupieniu się na wykonywanych czynnościac